

PETERS BRYLLUP. Syngespil af Thaarup, med Musik af J.A.P. SCHULZ.

Handlingen foregaaer paa Landet. Medens der bindes en Brudekrands til *Grethe*, Sømanden *Peters* Forlovede, synger Bondekonen *Anna* følgende

WISE.

Andantino.
(V. 1.) I Ø - sten sølv - blaa Da - gen smi - ler, paa Ro - sen Dug - gen laae; ung

PIANO.

Ha - rald fro til Ha - ven i - ler at pluk - ke Blomster smaae. Han ænd - ser ei den

un - ge Dag, ei Nat - ter - ga - lens Slag.

V. 2.

Jeg vil en Krands til Thora binde,
Hun har de Blomster kjær.
Dig skal hun i sin Løvsal finde,
O Krands! min Talsman vær!
Sng Krands, hvad jeg ei vover mig,
Siig: Harald elsker dig.

V. 4.

Den, som sin Fryd med Ord kan male,
Hans Sjæl er arm paa Fryd;
Her Glædens tause Taarer tale,
Her Læben mangler Lyd.
Han aander ei sin Thoras Navn,
Hun taus sank i hans Favn.

V. 3.

Den muntre vennehulde Pige
Har hørt ung Haralds Sang,
Saa sagte monne hun sig snige
Ad løvbedækte Gang.
Svar Krands, hvad Thora vover sig,
Svar: Thora elsker dig.

V. 5.

Den Krands betragter Thora nøie,
Ømtsmilende derved;
Men fra det himmelklare Øie
En Taare triller ned.
Saa kort, o Rose! du bestaaer,
Saa kort er Elskovs Vaar.

V. 6.

O Thora, lad ei Taaren rinde,
For Rosen kort bestaaer.
Min elskte Mø er min Veninde,
Det svækker ingen Aar.
Naar Ungdoms Roser svinde hen,
Da Hjertet er igjen.

PETERS BRYLLUP. Musikken af SCHULZ.

(See Side 20.)

Bonden *Halvor* synger følgende

VISE.

Poco vivace,

PIANO.

(V.1.) Ung A - del - steen paa Tin - ge stod, til Kon - ge skal han kaa - ret væ - re: hvis
 (V.2.) Saa vist jeg er af Kon - ge - æt, saa hør - tes A - del - steen at si - ge, jeg

1. han er kjæk og viis og god, da skal han Nor - ges Kro - ne bæ - re;
 2. hol - de skal ved Lov og Ret, saa - vel den Ar - me som den Ri - ge,

1. Saa meld - te frit hver Kæm - pe bold og slog med Spyd paa stridvandt
 2. og o - ver he - le Nor - ges Land er Bon - den fri og O - dels.

1. Skjold,
 2. mand.

V.3.

De Trønders Laugmand reiste sig,
 Fem Snes Aar bar Gubbens Isse;
 Til Retfærd du forpligter dig,
 Den maa du holde os tilvisse;
 Frem den, da fremmer du dit Gavn;
 Jeg hilser dig med Kongenavn.

V.4.

Og Konge! lød blandt Vaabengny,
 Blandt Fryderaab med Tordenvælde;
 Det gjaldt saa høit i vilden Sky,
 Det gjengjaldt mellem Norges Fjelde:
 Vær Konge i det frie Nord!
 Vær Konge for den hele Jord!

Th. Thaarup.

PETERS BRYLLUP. Musikken af SCHULZ.

(See side 58.)

For ved en festlig Leilighed ikke at glemme den Fattiges Kaar, synger Bondekonen *Anna* og Bondepigen *Grethe* følgende

DUET.

Andantino con simplicita.

(V. 1.) I Daleus Skjød en Hytte laae, ved Bredden af en
(V. 2.) Kun ringe var hans Hjord og Land; hans Brød ei aalte

PIANO.

1. Kil - de; dens Væg var Leer, dens Tag var Straa, dens Hegn var Ro - ser vil - de; dens
2. Fræn - de. Hun var saa arm, saa god som han, og der - for tog han hen - de. Kun

1. Ei - ers Lod var Fat - tig - dom, dog var han glad, thi han var from.
2. Tak til Gud, ei Kla - ge led ved Kil - de - vand og spar - sømt Brød.

V.3.

En Foraars Aften Hyrden sad
Ved Hytten med sin Qvinde.
Nu, Kone! sagde han saa glad,
Nu veed jeg Raad at finde,
Og vi kan lindre Brødres Nød,
Endskjøndt Gud gav os sparsomt Brød.

V.4.

See hist den Vei i øde Sand,
Og trindtom nogen Hede;
Der maa den trætte Vandringsmand
Om Ly forjæves lede.
Om vi kun plante der hvert Aar
Et gavnligt Træ hver Høst og Vaar?

V.5.

Knap gryer den næste Morgenstund,
De frøe til Arbeid ile.
Nu slaaer en sval og løvrig Lund
Til trætte Vandrers Hvile;
Der lagde man og deres Been,
Men der er ingen Mindesteen.

Th. Thaarup.

PETERS BRYLLUP. Musikken af SCHULZ.

(See Side 59.)

En *Neger*, som Sømanden Peter har bragt med sig hjem, og som har maattet lide under *Negerslaveriets* (*)
Tryk, synger følgende

VISE.

(V. 1.) Jeg vil flye din Høi - - tids
(V. 2.) Hvad har stak - kels Ne - - ger
(V. 3.) Ne - gres, Christnes, Al - - les

Moderato.

PIANO. *espress.*

1. Fryd; jeg vil u - hørt - een - som græ - de; ar - me Ne - gers Kla - - ge - -
2. gjort, at den blan - ke Mand ham ha - der? er han ond, for han er
3. Gud! væl - dig Blan - kes Hjer - - te rø - re, at en Brud - gom fra sin

1. lyd hør ei skur - re hos din Glæ - de. O! be - - klag den sor - te
2. sort? er Gud ik - ke Al - - les Fa - der? O! be - - klag den sor - te
3. Brud de ei meer til Træl - dom fø - re. O! be - - klag den sor - te

1. Mand, langt fra Mø og Fæ - dre - land!
2. Mand, han er Træl i fremmed Land!
3. Mand, har ei Brud, ei Fæ - dre - land!

Th. Thaarup.

*) „Peters Bryllup“ og „Høstgildet“ ere nationale Løffighedsstykker, i hvilke Forfatteren har villet hævde Kong Frederik VI for Stavnbaandets Løsning og i førstnævnte ogsaa for Slavehandelens Ophævelse i de dansk - vestind. Besiddelser.